

Rada Muzeum Getta Warszawskiego.

Na podstawie ustawy o muzeach, z 21 listopada 1996 roku, Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego powołał członków Rady Muzeum przy Muzeum Getta Warszawskiego.

Zgodnie z ustawą Rada Muzeum sprawuje nadzór nad wypełnianiem przez muzeum jego powinności wobec zbiorów i społeczeństwa; ocenia, na podstawie przedłożonego przez dyrektora muzeum sprawozdania rocznego z działalności, działalność muzeum oraz opiniuje przedłożony przez dyrektora roczny plan działalności; w przypadku ogłoszenia konkursu na stanowisko dyrektora wyznacza do składu komisji konkursowej dwóch dodatkowych członków. Kadencja członków rady muzeum trwa cztery lata.

W latach 2019 – 2023 w skład Rady zostali powołani i zaproszenie przyjęli:

Colette Avital – dyplomatką i polityk izraelski pochodzenia rumuńskiego, ocalona z Zagłady. W latach 1999-2009 w Knesecie była posłanką Partii Pracy i Jednego Izraela. W swej wieloletniej karierze dyplomatycznej pani Avital była m.in. konsulem generalnym przedstawicielstwa Izraela w Nowym Jorku. Jako parlamentarzystka kierowała śledztwem mającym na celu identyfikację nieruchomości na terenie Izraela należących do Żydów europejskich, ofiar Holokaustu. Prowadzone przez nią Centrum Organizacji Ocalonych z Zagłady w Izraelu reprezentuje 50 organizacji udzielających Ocalonym wsparcia.

Mieczysław Cisko – duchowny rzymskokatolicki, doktor teologii, rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Lublinie, od 1998 r. lubelski biskup pomocniczy. W strukturach Konferencji Episkopatu Polski był delegatem ds. Ruchów Katolickich i działał przy Radzie Katolików Świeckich. Był także przewodniczącym Rady ds. Dialogu Religijnego i Komitetu ds. Dialogu z Judaizmem. Za zaangażowanie w dialog katolicko-żydowski i działania na rzecz zachowania dziedzictwa polskich Żydów otrzymał Laur Pamięci, przyznany przez Ambasadę Izraela w Polsce.

Michael Schudrich – amerykańsko-polski religioznawca i historyk, od 2004 Naczelny Rabin Polski. W latach 1990–1998 pracował w Warszawie dla Fundacji Ronalda S. Laudera. W roku 2000 został rabinem Warszawy i Łodzi. To głównie dzięki niemu powstały w Polsce żydowskie przedszkola i szkoły. Jest członkiem Rabinatu Rzeczypospolitej Polskiej. Bierze aktywny udział w dialogu polsko-żydowskim i chrześcijańsko-żydowskim. Odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski za wybitne zasługi w działalności na rzecz dialogu polsko-żydowskiego, oraz Missio Reconciliationis za pracę na rzecz rozwoju dialogu polsko-żydowskiego.

Adam Struzik – lekarz, samorządowiec i społecznik, parlamentarzysta. Marszałek Senatu w latach 1993-1997, senator II, III i IV kadencji, od 2001 roku Marszałek Województwa Mazowieckiego. Strażak ochotnik i członek Zarządu Wojewódzkiego oraz Zarządu Głównego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej. Od 1998 roku radny województwa mazowieckiego. Przewodniczący Komisji Zdrowia i Kultury Fizycznej I kadencji Sejmiku Województwa Mazowieckiego. W październiku 2018, w imieniu samorządu województwa mazowieckiego, podpisał akt dzierżawy Szpitala Bersohnów i Baumanów na rzecz Muzeum Getta Warszawskiego na 30 lat.

Małgorzata Naimska – ukończyła studia humanistyczne w Uniwersytecie Warszawskim, przez wiele lat pracowała w Polskim PEN Clubie, a także w organizacjach pozarządowych. Uczestniczyła w Gabinetecie Politycznym Ministra Spraw Zagranicznych Władysława Bartoszewskiego. Od wielu lat pracuje w stołecznym samorządzie, pełniąc funkcję Dyrektora, następnie Zastępcy Dyrektora Biura Kultury Urzędu m.st. Warszawy.

Artur Hofman – prezes Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego Żydów w Polsce, aktor, reżyser i dziennikarz, działacz społeczności żydowskiej w Polsce, redaktor naczelny Słowa Żydowskiego. W latach 1977–1982 był adeptem, a w latach 1982–1991 aktorem Teatru Żydowskiego w Warszawie. W latach 1993–1998 pracował jako reżyser Opery i Operetki w Szczecinie. Od 2003 jest reżyserem w Teatrze Żydowskim. Od lat angażuje się w dialog polsko-żydowski i kultywowanie pamięci męczeństwa i walki polskich Żydów.

dr Jan Kutnik – członek zarządu Stowarzyszenia „Studnia Pamięci”, zajmującej się dokumentacją

historii i kultury lubelskich Żydów. Stowarzyszenie prowadzi warsztaty dla uczniów dotyczące praw człowieka i przeciwdziałania dyskryminacji, organizuje spotkania, debaty oraz konferencje upamiętniające ważne wydarzenia historyczne, promuje integrację europejską poprzez organizowanie międzynarodowych podróży edukacyjnych do miejsc pamięci w Polsce i na Ukrainie. Jest pierwszym przedstawicielem lubelskich uczelni przyjętym do Międzyuczelnianego Programu Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich Akademii Artes Liberales.

Irene Kronhill – Pletka – prowadzi fundację poświęconą pamięci swoich rodziców, która wspiera żydowskie projekty kulturalne i edukacyjne oraz działania promujące sprawiedliwość społeczną na całym świecie. Jest także członkiem Rady Dyrektorów YIVO Institute for Jewish Research, Center for Jewish History oraz organizacji JOINT (JDC), która pomogła jej rodzinie i wielu innym w najtrudniejszym dla nich czasie wojny i okresu powojennego.

Anna Stupnicka-Bando – Sprawiedliwa Wśród Narodów Świata. W Powstaniu Warszawskim łączniczka „Anka”, w Zgrupowaniu „Żywiciel” na Żoliborzu. W czasie okupacji, zimą 1941 roku, matka Anny Stupnickiej-Bando wyprowadziła z getta przy pomocy córki żydowską dziewczynkę, Lilianę Alter, córkę działacza Bundu, Hilarego Altera. Od tego czasu aż do wybuchu Powstania Warszawskiego Lilka ukrywana była przez Stupnickich w ich mieszkaniu na Żoliborzu. Anna Stupnicka-Bando jest Prezesem Polskiego Towarzystwa Sprawiedliwych Wśród Narodów Świata.

Gideon Nissenbaum – prezes zarządu Fundacji Nissenbaumów, syn jej założyciela Sigmunda Nissenbauma. Fundacja założona w Warszawie w 1983 roku od przeszło 30 lat ratuje ślady kultury żydowskiej na ziemiach polskich i upamiętnia miejsca walk i męczeństwa Żydów podczas II wojny światowej a także popularyzuje na świecie wiedzę o najlepszych tradycjach wspólnych dziejów Polaków i Żydów. Sigmund Nissenbaum był jednym z pierwszych orędowników utworzenia Muzeum Getta Warszawskiego.

Barbara Blumenthal – zasłużona dla ratowania dziedzictwa kultury żydowskiej, fundatorka działań konserwatorskich na rzecz zabytków, córka ocalałego z Holokaustu, urodzonego w Warszawie, inżyniera Leona Joselzona vel Jonsona, który sfinansował i przekazał Jad Waszem odlew pomnika Bohaterów Getta wg. oryginalnego projektu Natana Rapaporta oraz ufundował

statuę Janusza Korczaka w Wielkiej Synagodze na Manhattanie.

Abraham Foxman – syn polsko-żydowskiej pary, Heleny i Józefa Foxmanów, urodzony w Baranowiczach. W 1950 r. wyemigrował razem z rodzicami do Stanów Zjednoczonych. Ukończył jesziwę Flatbush w Brooklynie. Uzyskał licencjat z politologii z wyróżnieniem z historii w City College of New York. Ukończył także prawo na NYU School of Law. Napisał pracę dyplomową ze studiów żydowskich na Żydowskim Teologicznym Seminarium Ameryki oraz z gospodarki międzynarodowej na Uniwersytecie Nowej Szkoły. W 1965 r. został członkiem Anti-Defamation League, organizacji zajmującej się zwalczaniem antysemityzmu. W 1987 r. został wybrany przez zarząd na nowego przewodniczącego ADL, zastępując Nathana Perlmuttera. Od marca 2016 r. stoi na czele Centrum Studiów nad Antysemityzmem przy Muzeum Dziedzictwa Żydowskiego w Nowym Jorku.

Marian Turski – historyk i dziennikarz. Więzień obozów koncentracyjnych Auschwitz i Buchenwald. Przewodniczący Rady Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN. Redaktor tygodnika „Polityka”. Odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyżem Zasługi I Klasy Orderu Zasługi Republiki Federalnej Niemiec za zasługi na rzecz stosunków polsko-niemieckich. Całe swoje twórcze życie poświęcił walce o prawo człowieka do godności.

Wacław Kornblum – Ocalony z Zagłady, świadek historii, urodzony w Paryżu, w rodzinie żydowskiej, pod koniec lat 20tych przeniósł się do Warszawy. Mieszkał przy Śliskiej 42. Jego rodzice należeli do Bundu. Po wybuchu wojny rodzina Kornblumów zamieszkała przy Niskiej 35. Pierwszą akcję likwidacyjną przetrwał opłacając się policji żydowskiej. W 1943 roku z Umschlagplatzu został wykupiony przez wuja. Od tego czasu ukrywał się, najpierw u wuja na terenie getta, później na Pradze i na Białostocczyźnie. Przeżył wojnę i w 1957 roku wyjechał do Izraela. Po trzydziestu latach wrócił do Warszawy. Mieszka na Saskiej Kępie. Ojciec Wacława, Szlojme Kornblum, był pisarzem tworzącym w języku jidish, książki były drukowane i wydawane w Warszawie. Jego dorobek został zdigitalizowany w Wilnie i przesłany do YIVO w New Yorku.

opracowała Miłka Skalska

Data

2019-06-29

publikacji:

Data wydruku:

2021-03-16 22:37

Źródło:

<https://mgw.mobilems.pl/aktualnosci/rada-muzeum-getta-warszawskiego/>